

Předložená disertační práce je projevem snahy dospět určité ucelenější představě o problematice a možnostech interpretace Beethovenových klavírních sonát v pedagogickém kontextu.

Impozantní řada dvaatřiceti klavírních sonát Ludwiga van Beethovena je dodnes výzvou předním světovým pianistům a v této souvislosti i hudebním pedagogům. Uvedený koncept tzv. didaktické interpretace Beethovenových klavírních sonát, založený na didaktické analýze tohoto díla, by se mohl stát modelem použitelným i v jiných případech, kdy půjde o dosažení optimální stylové realizace nejen tohoto souboru děl klavírní literatury - a to jak při vlastní výchově pianistů, tak i v receptivních formách hudební výchovy.

Bylo zde třeba od počátku čelit nebezpečí bezbřehého shromažďování různých názorů, návodů a doporučení vygenerovaných z pohledů na jednotlivé případy nejvyšších dosažených standardů interpretačního mistrovství, obsažených v rozsáhlé zahraniční literatury. Bylo také niožné pokusit se o rámcové vymezení nejefektivnějších didaktických postupů při výchově Pianisty, které by slibovaly možnost dosažení těchto standardů.

Namísto toho jsem se rozhodla opřít se o spolehlivý základ vycházející z pohledu sPíše hudebně teoretického, kdy šlo o to hledat východiska řešení interpretační problematiky l související problematiky didaxe v textu hudby samé, tj. v jejím notovém záznamu jako první a jedině nezpochybnitelné objektivní realitě.